

CHTA Astrokrant

Saturnus oppositie Pluto

Door Plutonische gebeurtenissen in mijn eigen leven en dat van mensen in de omgeving realiseerden we ons al zwemmend in een meer.. dat de plaatsing van Pluto in een huis je bij tijd en wijle in je leven test of je bereid bent alles op te geven voor de essentie van waar je ziel voor staat in dat gebied van je leven waar Pluto staat. Ben je bereid te "sterven" voor waar je voor staat, ook al betekent het dat de hele wereld je onderuithaalt, of doe je geweld aan je eigen ziel aan? (Dit betekent niet een strijd op leven of dood met de omgeving, maar een strijd tussen je eigen innerlijke diepste weten en je uiterlijke positie in het leven, waarbij je gaat voor waar je voor staat, zonder te verstarren en zonder schade aan te brengen aan je omgeving). Laten we wel zijn, dat waar je misschien al 20 jaar mee bezig bent, sinds de Saturnus-Pluto conjunctie culmineert op dit moment met de Saturnus-Pluto oppositie aan de hemel.

Laten we eens kijken of we in één regel basisprincipes voor Pluto in de eerste 6 huizen kunnen vinden, (de rest volgt nog een keer) die aangeven waar je in het leven tot het uiterste getest kunt worden, en ik gebruik de krachtterm "ben je bereid te sterven" soms figuurlijk en niet letterlijk:

Pluto in 1: vraagt uiteindelijk een keer in je leven: ben je bereid totaal alleen te staan, als dat de enige oplossing is om geen geweld te doen aan puur jezelf te zijn (op een

Center for Humanistic & Transpersonal Astrology

Oudewand 19 7201 LJ ZUTPHEN

Tel: 0575-516479

Email: chta@astrologie.ws

<http://www.astrologie.ws>

zuivere liefdevolle manier, want zielewaarheid is natuurlijk de waarheid van de liefde en niet van angst, haat of machtspelletjes met mensen).

Pluto in 2: vraagt uiteindelijk een keer in je leven: ben je bereid al je uiterlijke materiele zekerheden te verliezen als dat betekent dat je alleen dan kunt bestaan volgens je eigen hoogste roeping (cq hoe verdien je je geld), of laat je je ziel sterven door vast te klampen aan uiterlijke schijnzekerheden?

Pluto in 3: vraagt uiteindelijk een keer in je leven: ben je bereid de waarheid te spreken zonder schade aan anderen aan te richten, of laat je je ziel op slot zitten en blijf je rondtollen met gedachten van negatieve aard (angst of wrok) jegens de wereld?

Pluto in 4: vraagt uiteindelijk een keer in

INHOUD

1	<i>Saturnus en Pluto</i>
2	<i>Saturnus als bewustzijnslaag</i>
5	<i>Interview met Mw. Mellie Uyldert</i>
<i>door Elizabeth Hathway</i>
14	<i>Astronomieles op Hawaï (Arend Jan Bolhuis)</i>

je leven: ben je bereid een totaal nieuw bestaan op te bouwen volgens innerlijke zekerheden en zonder schade aan anderen aan te richten of blijf je de eigen omgeving terroriseren cq laat je je terroriseren omdat je behoeften hebt van uiterlijke veiligheid.

Pluto in 5: vraagt uiteindelijk een keer in je leven: ben je bereid te sterven (a.h.w.) in het proces van totaal iets nieuws te creëren waarmee je de behoeften van het ego compleet durft te negeren, en je je persoonlijkheid (ego) ten dienste stelt van het innerlijke scheppingsproces, of blijf je om uiterlijke roem bezig?

Pluto in 6: vraagt uiteindelijk een keer in je leven: ben je bereid te aanvaarden dat het proces van dienstbaarheid en genezing betekent dat niets anders geneest dan de Bron zelf en dat bescheidenheid geen verlegenheid ten opzichte van andere mensen betekent maar weten dat we als ego zonder de Bron niets voorstellen? Of blijf je je ziel geweld aandoen, door te trots te zijn en bescheidenheid als iets minderwaardigs ziet? Met andere woorden: durf je onderuit te gaan op de werkvloer voor de waarheid van je ziel?

Boeiend is vaak het resultaat: als je bereid bent echt te "sterven" voor iets, gebeurt het omgekeerde..

Het is overigens niet de bedoeling dat de bovenstaande teksten je inspireren om compleet voorbij te gaan aan de uiterlijke wereld: *Give to God what is God's en Give to Caesar what is Caesar's..* het gaat bij Pluto altijd om innerlijke processen die bij tijd en wijle via de buitenwereld in je leven actief worden, je hoeft niet altijd op de barricaden om je zielswaarheid over de wereld uit te storten☺ Jouw eigen spirituele processen gaan de wereld eigenlijk niet aan.. ze gaan JOU aan. Diploma's voor spirituele moed krijg je echt niet in de wereld, de diploma's van Pluto hebben met innerlijke vrede en verbinding met je ziel te maken. Maar soms.. moet je er dus een keer voor "sterven" in de buitenwereld..

Abonnementen

Dit is het tweede nummer van de vijfde jaargang. Als je ook de andere twee nummers wilt ontvangen maak dan nu fl. 16,00 over op Postgiro 7546160 van CHTA-Workshops, Oudewand 19, 7201 LJ Zutphen. Nummer 3 komt uit in December, en nummer 4 in Maart.

Agenda

- **Amsterdam:** Raymond Merriman: lezing financiële astrologie (vrijdagavond 14 september) en workshop solaar (zaterdag 15 september) in Carnac, Amsterdam.
- Nijmegen:** vrijdag 18 januari 2002, ver. Tweestromenland: Joyce Hoen met een lezing over de Uranus cyclus
- **Groningen:** VVANN, Centrum Cheiron, info Grietien Krikken: vvan @ home. nl met:
 - ❖ Dinsdagavond 19 februari 2002: lezing Jacqueline Mulders Dip CHTA: "Through the Looking Glass"
 - ❖ Zaterdag 23 maart 2002: workshop Joyce Hoen: "De transitcyclus van Uranus"
 - ❖ Dinsdagavond 16 april 2002: Annelies Kersten-van Hierden Dip CHTA, lezing : "Astrologie & Voeding" (cq gewichtsproblemen).

GESLAAGD VOOR HET DIPLOMA
ASTROLOGIE VAN HET CHTA VIA
DE EMAILOPLEIDING:

HANNY DE WIT

Email: hans.verhagen@worldonline.nl, adres: Couwenhoven 42-14, 3703 EE Zeist.

Hanny combineert intuïtieve healing met astrologie en is gespecialiseerd in het werken met kinderen op dat gebied.

&

AREND JAN BOLHUIS

Email: ajbolhuis@wxs.nl adres: Laan van Meerdervoort 1611, 2555 BS Den Haag. Parttime beschikbaar voor consulten, Jungiaanse benadering Toevallig staat er in deze CHTA krant ook een artikel van hem. .

Saturnus als bewustzijnslaag

Normaal gesproken zijn we gewend om naar de horoscoop te kijken op een bepaalde manier, - je kijkt naar een horoscoop en daar staan een aantal planeten in en die maken aspecten met elkaar en dan denk je bij jezelf: dat is dat en dat is dat en dat functioneert zo bij mij en functioneert zo bij jou, want jij hebt het zo staan en die ander heeft het zo staan. Ik wil eigenlijk een suggestie doen om op een hele andere manier naar Saturnus te kijken, waarbij ongeacht hoe Saturnus in de horoscoop staat, het een bepaalde bewustzijnslaag in jezelf symboliseert, waar doorheen je de wereld waarneemt. Dat wil zeggen dat het zelfs mogelijk is om Neptunus-Saturnus ervaringen te hebben, terwijl je geen aspect hebt tussen Neptunus en Saturnus. Als je bij wijze van spreken in de bewustzijnslaag van Saturnus zit, dan neem je de wereld waar door de Saturnuslaag. Je kunt ook in je Maanbewustzijn zitten en alle planeten waarnemen vanuit de laag van de Maan. Je kunt eventueel in de Neptunuslaag zitten, dan ben je niet helemaal meer op de aarde. Al die planeten bieden een andere laag waardoorheen je de werkelijkheid en de waarheid waarneemt. En dat betekent ook dat bepaalde planeten met elkaar in interactie kunnen zijn zonder dat je noodzakelijkerwijs een aspect hoeft te hebben tussen die twee planeten.

De Maan is de eerste laag als meest dichtbijstaande hemellichaam, en dan krijg je Mercurius en Venus aan de ene kant van de aarde en je krijgt Mars en Jupiter aan de andere kant van de aarde. Vervolgens komt Saturnus en als je verder weg gaat krijg je Uranus, Neptunus en Pluto. Dus die planeten die hebben een soort bereik, ze gaan steeds verder weg en ze draaien steeds langzamer om de Zon en ze hebben een

steeds collectiever en moeilijker te bevatten energie. De Maan is ons hele dagelijkse functioneren. Het zijn onze emoties, het zijn onze reacties. Het is wat we aangeleerd hebben, de laag waar we niet hoeven na te denken en compleet instinctief en automatisch door reageren.

Saturnus is voor mij een soort grens tussen deze wereld en de wereld van Uranus, Neptunus en Pluto. Als ik les geef en ik teken het zonnestelsel op het bord, doe ik dat wel eens heel karikaturaal: ik teken het hele zonnestelsel, maar ik teken Saturnus in een vierkant. Alsof hij vierkant loopt. Hij omkadert dingen, hij structureert dingen: tot hier en niet verder, dit is je dagelijkse concrete werkelijkheid. Want wat doet Saturnus? Saturnus beheerst tijd en ruimte. Tijd en ruimte zijn de twee sleutelwoorden voor Saturnus. Onze ziel is niet in tijd en ruimte, als hij niet geïncarneerd is. Als wij net geboren worden, dan zijn we van die verrukkelijke baby'tjes die heel erg verbonden zijn met de kosmos en bijna iedereen, hoe rimpelig en roze en lelijk het baby'tje ook in alle objectiviteit zou kunnen zijn, bijna iedereen's hart gaat helemaal open als je een heel jong, klein baby'tje ziet. Want dat jonge kleine baby'tje straalt onschuld uit, dat straalt pure liefde uit, dat straalt die verbondenheid uit en je kunt het bijna niet benoemen, maar iedereen raakt vertederd door het baby'tje. Het baby'tje heeft geen enkel besef van tijd en ruimte, het heeft in de eerste plaats ook nog heel weinig bewustzijn. Er zijn erg weinig mensen die zich iets herinneren van voor hun tweede of hun derde levensjaar. Het is één groot diffuus geheel voor de meeste mensen.

Het is heel boeiend in dit verband dat als je terug zou gaan naar je allereerste duidelijke herinnering, dat één van die duidelijke eerste herinneringen, dat moment in de tijd is waarop iemand jou confronteert met jou zelf. Dat wil zeggen: je kijkt naar de wereld, je bent één met je moeder en je omgeving en stel je voor

dat iemand op een gegeven moment heel indringend zegt tegen jou: *wat heb jij een mooie jurk aan!* Je moet je eens afvragen of je terug kunt gaan naar een van de eerste herinneringen die je hebt, of dat een herinnering is waarin jij met jou zelf geconfronteerd werd, waarbij je teruggeworpen werd op jezelf. Ik herinner mij bijvoorbeeld dat mijn moeder tegen mij zei: "Jij kijkt scheel". Zo van uh? Huh? Over wie heeft ze het? Pardon? Er bestaat dus iets als een 'ik'. Als je heel erg jong bent als een baby'tje, ken je het verschil niet tussen de omgeving en jezelf. En wij leren echt als we heel jong zijn, te zeggen: dat is *jóuw* neus en dat is *mijn* neus. Dat is één van de eerste woordjes die we leren, behalve ogen, neus en mond, oren enzovoorts is: 'ik' en 'jouw'. En dit proces vindt heel sterk plaats als je 3,5 jaar oud bent, als Saturnus in transit het eerste halfvierkant maakt met zichzelf. Dan begint heel sterk het gevoel van het 'ik' een plek te krijgen. Daarvoor was er geen 'ik'. Daarvoor was er een bewustzijn dat ook helemaal geen onderscheid maakte tussen het een of het ander. Het was weliswaar wel erg verbonden met van alles en nog wat, maar de vraag is of het baby'tje zich daar zelf erg bewust van was. Het was een natuurlijk proces. Het ging vanzelf voor die tijd, zonder ergens over hoeven na te denken. En één van de dingen die ik wil beweren is dat Saturnus weliswaar een hoop van je afneemt wat betreft je kosmische verbondenheid, maar er ook voor zorgt dat je bewust wordt van dingen. Saturnus is tijd en ruimte en tijd en ruimte dienen bewustwording.

SATURNUS ALS BEWUSTWORDINGS-PLANEET & ALS PRINCIPE VAN AFSCHIEDING

Je verliest een hoop, maar doordat je een hoop verliest word je je wel een heleboel bewust van de dingen, want je moet natuurlijk weer die staat zien te herwinnen van volledige liefde en onschuld, maar nu bewust. In ieder geval

wordt het 'ik' dus gevormd als je ongeveer drie en een half jaar oud bent en dat zet zich door na verloop van tijd. Je komt er achter dat 'ik' niet hetzelfde is als 'jij' en daarmee begint ook het probleem van Saturnus. Want op het moment dat ik een apart 'ik' krijg, los van de anderen, begint de wortel van eenzaamheid. En dat is precies vaak het probleem bij Saturnus: het gevoel dat je toch niet helemaal aansluit op de ander. Je begint echt wel iets te missen van een soort van 'verbondenheid' met alle mensen en ondertussen alsmaar op jezelf teruggegooid worden. Dus enerzijds dient Saturnus het 'ik', het steviger maken van het 'ik' maar daarmee ook de afzondering. Het zet je los van andere mensen.

SATURNUS ALS EGO-AFBAKENING

Eigenlijk is de Saturnusfactor die dan rondom ongeveer het zevende jaar gecompleteerd is, de vorming van de structuur van wat de mensen het ego noemen. Het ego is de persoonlijkheid die je nodig hebt om in de uiterlijke wereld te functioneren, in de buitenwereld. Dat kleine baby'tje, wat net geboren is, dat heeft een soort bewustzijn dat nog helemaal naar binnen gekeerd is. Dat waarschijnlijk intuïtief voelt, ervaart etcetera, maar nog moet leren hoe het er in de buitenwereld toe gaat. Dat baby'tje dat moet een bewustzijn gaan ontwikkelen waarbij het bewustzijn zich externaliseert. En dat betekent dat het taal aangeleerd krijgt en dat het continu verteld wordt te kijken naar de buitenwereld van hoe het leven in elkaar zit. Je wordt dus ook uit je innerlijke wereld getrokken. En we leren onze zintuigen te ontwikkelen. Een klein baby'tje is nog ongecoördineerd. Het is heel schattig om te zien, maar het is heel ongecoördineerd. Het moet nog leren stapjes te maken en controle te krijgen en vetertjes te kunnen strikken en weet ik wat allemaal, maar het leert dus langzaam in die buitenwereld te

bewegen en dat betekent dat je steeds meer training krijgt om door middel van je zintuigen in de buitenwereld aan de buitenwereld te relateren. Je ruikt de buitenwereld, het gaat bijna automatisch en instinctief, maar je begint het te proeven, baby'tjes doen niks anders dan proeven en tasten, ze zijn het allemaal aan het ontwikkelen. Al die zintuigen worden ontwikkeld: het kijken wordt ontwikkeld, het pakken wordt ontwikkeld, het proeven wordt ontwikkeld. Volgens mij is dat iets wat helemaal niet bestaat aan de andere kant. Dat is mijn theorie althans en of het waar is, weet ik niet, maar ik heb zo'n gevoel dat we dat uiterlijke alles gewoon tijdelijk leren om in de illusie van de buitenwereld waar we ons nu in bevinden, te kunnen bestaan. Het hoort bij het aardse leven zou je kunnen zeggen - dat naar buiten gerichte, zintuiglijk gerichte waarnemen.

Simultaan met dat externaliseren, krijg je een soort van een structuur om je Maanego heen en die structuur, dat is de Saturnusschil, de Saturnusstructuur, Maan-Saturnus is Kreeft en Steenbok. Kreeft en Steenbok is de verticale as in de horoscoop, waar Ram op de Ascendant staat. Kreeft-Steenbok zijn aan elkaar gerelateerd. Maan-Saturnus zijn héél erg dezelfde soort energieën, alleen is de Maan veel vloeibaarder en Saturnus veel vierkanter en steviger. Maar beide zijn ze enorm functioneel en de vorming van wat je het ego kunt noemen: je persoonlijkheid die je ontwikkelt om je staande te kunnen houden in je uiterlijke wereld.

Saturnus is dus op een bepaalde manier de structuur van het ego en het is datgene wat je kunt koppelen aan tijd en ruimte. Aan het hier op de aarde zijn. Dat ons bewustzijn als ziel geïncarneerd is in een tijd en ruimte continuüm. Wie heeft bijvoorbeeld niet vreselijk veel moeite gehad toen je jong was, met de begrippen: gisteren, vandaag en morgen. Het kan zijn dat ik erg subjectief ben,

maar ik heb daar weken over gedaan voordat ik dat snapte. Wat bedoelen ze toch met: éérgisteren? Wat is gisteren? Het kwam eerder dan vandaag, een stapje naar gisteren, dan weer naar vandaag en dan naar morgen, maar toen mij dat voor het eerst werd uitgelegd, snapte ik er geen jota van. Op een gegeven moment leer je het dus aan, dat woordgebruik en de begrippen die daar bij horen, en dan ga je zelf langzaam aan in de tijd functioneren, een tijd die een verleden, heden en een toekomst heeft. Daarvoor bestond je gewoon, niks verleden, of toekomst, er was het nu, zonder verschil.

In dat hele complete zonnestelsel van Maan tot en met Uranus, Neptunus en Pluto, zie ik Saturnus dus als een scheidslijn, - waarbij Saturnus het tijdruimte continuüm voorstelt en waarbij de ziel eigenlijk komt van de werelden van Uranus, Neptunus en Pluto -- drie successievelijke stappen in het weer opnieuw ontwikkelen van je ziel. Uranus, Neptunus en Pluto zijn inhouden van de ziel. Inhouden van je lichamelijke ego, van je persoonlijkheid hier op de aarde, dat zijn de inhouden tot en met Saturnus en vanaf Saturnus begint er een andere kwaliteit: de zielsinhoud.

Het ego is dus dat deel van ons, waar doorheen de ziel zich op een gegeven moment probeert uit te drukken. In planeet termen is het ego dus gevormd door de Maan-Saturnus inhoud, waardoorheen Uranus, Neptunus en Pluto zich proberen uit te drukken.

En dat valt niet mee. Want de vibratie van Uranus heeft een hogere frequentie dan Saturnus en Neptunus heeft helemaal een eigen frequentie en ook Pluto houdt helemaal geen rekening houdt met je eigen tempo, die vibraties zijn dus telkens dieper, hoger, ijler, sneller, anders en die zijn continu bezig om een samenwerking tot stand te brengen met die vibratie van de duidelijkheid van gisteren, vandaag en

morgen, één, twee en drie uur . Dat betekent dat wij in onszelf een heelheid aan het worden zijn van persoonlijkheid die we te ontwikkelen hebben, een ego dat moet groeien waardoorheen onze innerlijke ziel zich uit kan drukken, zodat we misschien wel uiteindelijk een godmens op aarde worden, wie zal het zeggen. In planeettermen betekent het heel concreet dat we continu aan het worstelen zijn met die aanpassing tussen alle inhouden tot en met Saturnus en de inhouden voorbij Saturnus, die van Uranus, Neptunus en Pluto.

Als je het hebt over ons normale bewustzijn dan heb ik het over het Saturnusbewustzijn - het bewustzijn dat logisch is. Het bewustzijn dat gewoon zegt: ik ben ik en jij bent jij, het bewustzijn dat niet erg zweeft bijvoorbeeld, - gewoon, het gewone bewustzijn, van alle dag. Dat is het Maan-Saturnusbewustzijn.

Terwijl je in je dromen misschien wel eens hele andere dingen meemaakt. Je kunt wel eens in een visionaire staat zijn en dan op een keer wakker worden en dan blijkt de dagelijkse realiteit - ja wat is realiteit, maar, de dagelijkse realiteit blijkt dan weer te bestaan en je moet weer ontbijt klaarmaken en weet ik wat allemaal. Dat zijn werkelijkheden van alledag. Als wij normaal functioneren, als wij überhaupt functioneren, dan zitten we in de Saturnusinhoud, dat gaat bijna vanzelf. Maar oké, die heeft verschillende kwaliteiten - verschillende gradaties en niet iedereen zit altijd in de Saturnusinhoud, je kunt ook de hele dag op bed blijven liggen dagdromen natuurlijk, dat bestaat, dat kan.

De Uranus, Neptunus en Plutoinhouden proberen het ego gewoon domweg aan zichzelf aan te passen. Uranus is een hele hoge frequentie. Iedereen die wel eens een fikse Uranus-transit heeft gehad, weet dat het leven opwindend wordt, op zijn zachtst gezegd. Soms schrik je je trouwens te pletter, maar het

wordt opwindend, er zit een versnelling in, het lijkt wel of je begint te vibreren van leven, het leven wordt elektrisch. Als je een fikse Uranus transit hebt, moet je eens opletten: dan beginnen al je lampen te springen in je huis. Het is letterlijk of je een soort elektrische hoogspanning uitstraalt. Omgekeerd : als alle lampen in huis beginnen te springen, ga er dan maar van uit dat er iemand met een Uranus transit rondloopt. Je kunt bij Uranus inderdaad heel goed denken aan een hoger voltage dan het Saturnus ritme. De Uranus energie wil in feite graag door de Saturnuslaag van je heen werken en wil dat je eens iets creatiefs en nieuws doet en flitsend doet maar ja, in hoeverre buigt of barst die Saturnus inhoud? Hoeveel kan die hebben? Hoe flexibel is die Saturnus eigenlijk van onszelf om die Uranus transit aan te gaan?

Wat is dus de inhoud in jezelf die bij een transit van Uranus eigenlijk het effect ervaart van de transit? Het is je Saturnusinhoud! Degene die onzeker wordt is je behoefte aan zekerheid van de Maan/Saturnus laag. Het betekent dat de kwaliteit van hoe jouw Saturnus functioneert bepalend is voor de transit van Uranus!. Hetzelfde geldt voor een Neptunus transit. Neptunus symboliseert de eeuwigheid. Neptunus is helemaal niet te vatten in tijd en ruimte. Als er iets niet te vatten is in tijd en ruimte is het Neptunus wel. Dus dat is een heel gedoe, om de Neptunus inhoud door de Saturnus laag heen te projecteren. Het is ook niet voor niks dat heel veel mystici, die zich continu afvragen wat nu eigenlijk de werkelijkheid is harde aspecten hebben tussen Neptunus en Saturnus.

INTERVIEW MET MW. MELLIE UYLDERT -door Elizabeth Hatwhay-

(Interview d.d 27 november 1999)

Mijn beweegredenen om contact op te nemen met Mevrouw Uyldert? Ik wilde een idee hebben over de astrologische wereld ten tijde van het begin van haar astrologische werk. Had ze de astrologische supersterren van haar tijd ontmoet, zoals Dane Rudhyar, Charles Carter, Marc Edmund Jones? Hoe reageerde de astrologische gemeenschap op de ontdekking van Pluto? Hoe was de astrologie veranderd?

Toen ik haar ontmoette was Mevrouw Uyldert 91 jaar en zo fit als een hoentje. Alert, geïnteresseerd en zeker op haar eigen pad, beheerste mevr. Uyldert ons gesprek. Toen ik die situatie eenmaal geaccepteerd had en mezelf bevrijdde van allerlei vooringenomen ideeën over hoe een interview plaats zou moeten vinden, ontspande ik.

Het was een prachtige zonnige middag en enkele uren lang had ik het gevoel buiten de tijd te zijn. We zaten in een klein vol met boeken gevuld kamertje verwarmd door een oud elektrisch kacheltje. Vreemd dat we in zo'n groot huis hier gingen zitten. Twee stoelen stonden aan weerszijden van een klein tafeltje en achter me stond een oude vitrine met een hele serie kristallen en fossielen. Nadat ik gezeten was keek ik in het gezicht van iemand met een heldere, enthousiaste en open Tweelingen-karakteristiek, die naar me tuurde vanonder een elfachtige haarband met daarin een grote schitterende steen.

Tijdens het hele gesprek werd ik enorm afgeleid door een reusachtige en ongelooflijk prachtige vlinder die zichzelf bij herhaling tegen het raam aan sloeg.

Buiten baadde een grote blauwe dennenboom in het herfstige zonlicht.

Gesprek met mevrouw M. Uyldert

Vr. Hoe bent u zelf in aanraking met astrologie gekomen ?

Ant. Het zat al in me. Toen ik twintig was, zei ik tegen mijn moeder "vertel me wat meer over de sterren. Niet wat je op school leert, stoffelijke dingen, want er is nog meer, dat weet ik." Mijn moeder wist er niets van, maar ging wel op onderzoek uit. Na een poosje kwam ze met "er bestaat een cursus in astrologie hier", wij woonden toen in Hilversum, "hij bestaat al twaalf jaar, er zijn er voornamelijk oude dames op, maar je mag er wel bij".

Het was een beetje mal, ze zaten er al twaalf jaar maar ik moest er wat meer van weten. Het was een meneer Ram, hij was vrijmetselaar, en onderwijzer in Amersfoort. Hij heeft een boek geschreven over astrologie. Ik kwam daar, en ik paste er natuurlijk helemaal niet in, maar ik begon schriften met aantekeningen te lenen, en ik wurmde me erin. Aan de ene kant wist ik meer dan zij want ik studeerde een beetje psychologie, wat van de andere kant een beetje hetzelfde onderwerp was, en ik stak zoveel mogelijk op. Het volgende jaar ben ik er ook nog naar toe gegaan, toen kwam er een opleidingscursus waar ik een winter lang naar toe ben geweest, en toen ging ik verhuizen en was het afgelopen met de lessen en meer heb ik nooit gehad. Maar ik kon toen wel op eigen kracht verder.

Het grappige is, als iets al in je zit, dan hoef je alleen maar op dat knopje te drukken en dan begint het eruit te komen. En toen de mensen hoorden dat ik iets wist van de astrologie en vragen begonnen te stellen gaf ik antwoord en tot mijn eigen verbazing bleek ik er een heleboel van te weten. Toen gingen ze me vragen om een cursus te geven, en ik

dacht, "dat gaat toch niet, ik weet bijna niets". Maar ze hielden maar aan, en toen dacht ik, "nou ja, als ze dat zo graag willen en tenslotte weet ik iets meer dan zij". Nou goed, naarmate zo een cursus verder ging, begon ik zelf veel meer te zien en te begrijpen, en dat kwam allemaal uit voorraad.

Vr. Wanneer was dat, Mw. Uyldert, dat u begon les te geven ?

Ant. Ik begon in 1928 les te geven, en toen wist ik officieel nog niets, maar het zat wel ongeweten al in mij. Daarna begon het eruit te komen. Toen vroegen ze mij om er een avond over te spreken, en ik dacht, ja, ik weet iets meer dan zij. En dat was heerlijk, voor mezelf ook, want dat waren openbaringen, hoorde ik mezelf dan dingen zeggen die ik zo blij was te weten te komen. Dat heb ik eigenlijk altijd gehouden. Ik spreek heel graag, dan gaat het vanzelf en dan zijn wij samen het publiek in een wisselwerking, het stroomt, en ik kom zelf een heleboel te weten. En ik fris ervan op, want er moet wat ruimte komen en kan dan wat volgt ook naar voren, en zo ben ik spreekster en schrijfster geworden. Het moest eruit. Ik vind het heerlijk. Ik doe het heel graag, en dus ben ik heel veel gevraagd om cursussen te geven, en een tijd lang was dat geweldig. Toen begon ik bij het publiek eigenlijk iets te beantwoorden dat net boven gekomen was. Dat waren toen cursussen van honderd, twee honderd mensen in de grote plaatsen. Ik kon de achtersten in de zaal niet eens zien, en het ging maar door, ik moest het doen.

Vr. Want u bent natuurlijk, niet alleen met de astrologie bezig. U heeft ook heel veel over kruiden en edelstenen geschreven, dus over allerlei Occulte dingen eigenlijk, waar u heel veel kennis van hebt.

Ant. Het was blijkbaar mijn taak om de mensen terug te brengen in een goede verhouding tot de natuur. Ik had zelf altijd heel veel van de natuur gehouden; eerst denk je dat iedereen zo is, maar ja een

heleboel letten daar niet op en dan wilde ik ze zo graag vertellen hoe goed het in elkaar zit, hoe mooi het allemaal geschapen is en dat ze erop vertrouwen kunnen dat alles zichzelf helpt als ze maar niet eigenwijs zijn. En daar is nog een heleboel over te zeggen.

Vr. U bent zelf een Tweeling Mw. Uyldert?

Ant. Ja. Van 31 mei.

Vr. Dus dat zegt iets over uw veelzijdigheid. Omdat u zoveel interesses hebt, niet alleen de astrologie, terwijl ik denk dat dat uw grootste liefde is.

Ant. Ja. En tenslotte komt in de astrologie alles bij elkaar. Eigenlijk is er maar één wetenschap, want in astrologie is alles opgenomen. En dat is wat zo ontzaglijk inspireert en bevredigt dat je eindelijk door almaar verder te graven en te kijken, je ziet hoe alles geschapen is en bedoeld is. Het is bijvoorbeeld helemaal niet nodig om op één punt, bijvoorbeeld alleen de plantenkunde met aandacht te bestuderen want juist als je in de breedte met een heleboel van de natuur kennis maakt dan zie je de lijnen lopen.

Dan zie je hoe het allemaal samen een groot mozaïek is, dat alles bij alles past, allemaal goede vrienden onder elkaar, alleen de mens is op een goed moment daar buiten gaan staan, en heeft gezegd "ik zal dat wel regelen".

De oude volken, vooral de oude Grieken voelden dat allemaal zelf. Die hoefde je niet zoveel te leren want dat zat er al in. Die hebben veel kennis gehad van de sterren. Het waren de Goden, die op Olympus woonden en ze hadden er een heleboel verhalen over en die kun je dan symbolisch opvatten. Maar de Goden waren werkelijk bestaande wezens en die waren de geesten of de zielen of hoe je het noemen wil van de planeet -lichamen, en die hebben werkelijk een macht over ons mensen. Ze spelen met ons en laten ons plannen uitvoeren die ze bedacht hebben. En dan zeggen wij een mens

heeft een vrije wil, maar dat gaat maar een klein eindje. We worden namelijk bewust van wat ze voor ons uitgedacht hebben, en zo ver gaat de eigen vrije wil: dat we in ons bewustzijn kennis daarvan hebben.

En dat wordt in je gelegd en dan moet het er weer uit, en het moet circuleren, dat heb ik gemerkt. Maar bij een heleboel mensen zit het dicht, vast, en ik doe erg mijn best om hen te doen ontwaken, dan hebben ze pas hun levensdoel, dan weten ze het.

Je moet niet altijd luisteren naar mensen die je wat leren willen en die overbrengen wat hun ouders en hun leraren hun geleerd hebben, want dan blijft het maar hetzelfde verhaal. Nee er verandert juist zoveel.

Vr. Ik wou u vragen wie uw grootste leraren zijn geweest maar als ik u goed begrijp, bent u zelf uw eigen leraar geweest.

Ant. Ik heb natuurlijk wel de techniek geleerd van dat rekenen, hoe je een horoscoop maakt, en wat er allemaal in kan zitten. Maar het is precies zoals u zegt. Het zat er bij mij al in, en het er hoefde alleen maar uit te komen.

Vr. De boeken die ik van u gelezen heb, doen mij wel soms denken aan Dane Rudhyar, u hebt ook een humanistische benadering en stelt de ziel centraal in de horoscoop. Het niveau waar de ziel op zit en hoe de ziel zich oriënteert is zeer belangrijk voor u. In andere opzichten doet u mij denken aan Charles Carter. Ik zou u eigenlijk een esoterisch astrologe noemen. Klopt dat ?

Ant. Ja, en de mensen zien niet dat het eigenlijk een beetje mal is dat de godsdiensten die wij er aan deze kant van de aardbol op na houden allemaal navolgingen zijn van iemand die het zelf zag en ervan vertelde. Dus het is een specifieke visie, en dan ontgaat het ons

dat we zelf contact moeten maken met ons eigen innerlijk, met die grote krachten van twaalf en zeven, of hoe je het noemen

Vr. En hoe komt het volgens u dat we dit directe contact niet meer hebben ?

Ant. We moesten al duizenden jaren de stof in, tot de zonsverduistering van 11 augustus jl.. We moesten die kant op, dat andere moesten we vergeten anders zou alle aandacht daar naar toe zijn gegaan. Je had altijd mensen natuurlijk, eenlingen, die ingesteld waren op het onzichtbare, en de hogere dingen, maar de grote massa niet.

Alles is zoals het is en dat kun je leren kennen. Maar als je moedwillig de andere kant uit kijkt omdat het je beter bevalt, dan schiet je niet op. Dan denk ik bij mijzelf, jammer, dan zijn die kansen voorbij. Ik had beter en sneller kunnen opschieten en meer begrijpen en wijs worden in plaats van geleerd.

We zouden niet altijd voor een ander mens moeten nadenken. Het was beter geweest als we ons wat bescheidener gehouden hadden, en hadden gedacht zonder conclusies te trekken. "Oh, gaat dat zo", alleen neutraal waarnemen. Er komen vanzelf, uit de diepte, conclusies op. Als je op een bepaald punt komt te staan bestaat zelfs Karma niet meer, alleen neutraliteit. De mens had meer bescheiden moeten zijn. Gewoon observeren, zien wat er is te zien zonder oordeel. De mens wil altijd dingen regelen. We willen ook resultaten zien, "kijk, dit heb ik gemaakt".

Het is zoals het is, en daar leren we van. Maar het gaat niet in een rechte lijn, die bestaat niet, het is een kurketrekker, een spiraal naar boven en een spiraal naar beneden.

Vr. Dat naar binnen luisteren. Is het niet zo dat bepaalde aspecten in De horoscoop, afhankelijk van op welk vlak je leeft, dat kunnen remmen of moeilijker

maken ? Ik denk nu ineens aan een Maan/Mercurius vierkant, of bijvoorbeeld een Zon/Maan oppositie, waardoor je makkelijk in reflecties kunt leven totdat je tot bekering komt.

Ant. Ik zie nu een heleboel mensen veranderen. Vroeger hielden ze zich strikt aan wat ze geleerd hadden van hun ouders en van onderwijzers, leraren, de publieke opinie, wetenschap, en tegenwoordig gaan ze veel meer naar zich zelf luisteren. Er zijn steeds meer mensen die merkwaardige belevenissen hebben. We worden allemaal meer bewust van onze vermogens, we hebben ze allemaal, helderziend, helderhorend, enz., maar we hebben het verwaarloosd, en eigenlijk geminacht en opzij geschoven. Je moest voor alles een heleboel inspanning afleggen en het moest bewezen worden met de logica. Dat heeft ons een heel stuk achteruit geholpen, maar dat is nu aan het verdwijnen.

Vr. Denkt u dat dat te maken heeft met Uranus en Neptunus ?

Ant. Ja, omdat die nu aan de beurt zijn, en die van een andere soort zijn dan de vorige. We beginnen nu ook zelfs door eigen ervaring, op de ene of andere manier er naar toe te gaan, bijvoorbeeld in de nacht. Hoe het eigenlijk in elkaar zit? Er zijn een heleboel jongeren die gaan zomaar op reis zonder een bepaald stoffelijk voertuig. Ik volg dat een beetje, en ik begin dingen te zien die ik vroeger niet zag.

Vr. Wat is het, denkt u, dat astrologie altijd zo boeiend maakt voor u ?

Want ik heb begrepen dat u nog steeds horoscopen voor mensen maakt.

Ant. Omdat het alles is, alles wat we kennen wordt daardoor overkoepeld, de wereld van de goden, van wezens die, laten we maar grof zeggen, meer kunnen dan wij, en die samen met ons dit heelal bevolken. We beginnen te bemerken dat

het heerlijk is om alsmaar meer te begrijpen, over wat er eigenlijk gebeurt, en niet wat onze onderwijzers, leraren ons allemaal geschilderd hebben, die dat ook weer uit een boek of van een meester hadden, maar weet je, zomaar zelf beleven. En hoe zelfstandiger je daardoor wordt hoe sneller het gaat.

Vr. Alexander Ruperti zei eens dat astrologie een 'tegencultuur-kracht' zou moeten zijn. Astrologie heeft iets bedreigends in de zin dat astrologie mensen aanspoort om juist voor zichzelf te denken en naar zichzelf te luisteren, wat betekent niet met de massa mee lopen. In tegenstelling daarmee, heeft de maatschappij juist baat bij mensen die niet te veel na denken, en die gewoon gehoorzamen, en luisteren, en dingen accepteren zoals ze dat voorgesteld krijgen. Astrologie wijst echter steeds naar het innerlijk.

Ant. Ik geloof zelf dat alles in wezen volmaakt is, maar we zijn niet klaar om het op de goede manier te beschouwen. Er zit teveel rommel tussen, althans..... maar dat verbetert wel. We zijn nu in een buitengewoon gunstige periode. Er is ergens in de kosmos een stelsel van kleine elektrische deeltjes die door elkaar friemelen, zo'n hele grote fotonenwolk, en die hele wolk verplaatst zich door de ruimte en nu is het weer aan de beurt dat ons zonnestelsel en de wolk fotonen naar elkaar toekomen, door de wetmatige beweging die ze maken. Daardoor hebben we de gelegenheid om beter te functioneren zoals we geschapen zijn. Want wij zijn te vergelijken met elektrische machines, zoals de keukenmachine die je op de aanrecht hebt staan, en zo is geconstrueerd dat' ie allemaal werkjes voor je kan doen, malen en dit en dat, maar de stekker moet wel in het stopcontact zitten. Je kunt eigenlijk zeggen als de mens goed afgesteld is, open verbonden, bruikbaar verbonden, heen en weer pratend, dan kan er een heleboel in de prachtige aanleg van de

mens beginnen te functioneren. Maar als de mens helemaal verstopt is aan die kant, is er zoveel weerstand dat er haast niets beweegt. Nu door die fotonen kunnen we zo belevendigd worden in onze volmaakte aanleg dat we veel sneller vooruitgaan in het denken van allerlei dingen en ook kunnen van allerlei dingen. Daarom zijn er nu zo ontzaglijk veel groepjes mensen die op een bepaalde manier, die bij hun aanleg past, hun persoonlijke aanleg, de horoscoop, in staat om vrij snel toch krachtig te worden door die fotonen, zodat er hier en daar in de prachtige aanleg van ons, iets wakker wordt en begint te bewegen. En dan denken we dat het iets nieuws is. Het heeft zoveel generaties gewacht op zijn beurt, tot we daar in een beetje zouden gaan masseren en schoonmaken, tot beweging komen, en nu neemt het de kans waar, en nu ontluiken er nieuwe vermogens. Ze zijn eigenlijk niet nieuw, maar nu zijn ze in volle gang.

Vr. Mw. Uyldert, als u een horoscoop voor iemand maakt, waar kijkt u als eerste naar ?

Ant. Ik ben niet erg systematisch. Ik kan u geen mooie methode geven die iedereen moet navolgen. Het hangt van de horoscoop af, en ik doe niet altijd hetzelfde. Als ik een horoscoop kant en klaar voor me krijg, laat ik het een poosje op me inwerken. Gisteren was hier een jonge man. Wat er direct opviel was dat de bovenste helft leeg was, in de onderste helft zaten alle planeten. En dan heb ik meteen al een beeld. Een grondbeeld, en dan ga ik verder kijken, wat er voor complexen zijn. Ik begin eigenlijk in het groot en ga langzaam meer tot de verfijningen over, dan raken we aan de praat en gaat dat gesprek vanzelf een bepaalde kant uit. Ik laat het eigenlijk allemaal gebeuren, ik laat, om zo te zeggen, de horoscoop zichzelf verklaren. In het begin niet. Dan denk je: "dit en dat zullen belangrijke punten zijn" en dan ga je steeds dezelfde dingen

gebruiken. Maar ik merkte, "nee, een bepaald aspect werkt heel anders bij de een dan bij de andere in het geheel." En nu zet ik niets meer meteen vast op papier, ik laat het op me inwerken en ik begin hoe langer hoe meer in de ander te leven. Hoe dat voelt. Dan praten we en dan zeg ik vanzelf wat op zijn plaats is.

Vr. Zo zie je ook hoe de andere persoon zijn aspecten beleeft. Vindt u het nog steeds boeiend, horoscopen maken voor mensen ?

Ant. Ja. Maar ik ben nu 91 en ik kan niet zo goed meer al die kleine tekenjes in de efemeride zien, en dan ben ik bang dat ik me vergis, en dan vraag ik om de tekening voor me te maken aan zo'n computer bureau dat dat doet.

Vr. Dus tot kort geleden deed u dat zelf met de hand ?

Ant. Ja dat deed ik helemaal zelf. Want het prettige daarvan is dat je langzamerhand daarin groeit, het is alsof je geboren bent als zo iemand en dan gaat opgroeien en steeds meer van jezelf begrijpt. Ik vond het wel prettig want dan zie je eigenlijk de persoon eruit rijzen.

Vr. Wat vindt u trouwens van de moderne astrologie, het gebruik van Cheiron, of de zwarte maan die hier in Nederland zo populair is ?

Ant. Ja, men ontdekt steeds meer persoonlijkheden, hemellichamen, en dat is voor ons een verrijking.

Vr. Gebruikt u Cheiron zelf ?

Ant. Nee, en er zijn een paar van die nieuwelingen, de zwarte maan, daar heb ik me nooit mee bemoeid eigenlijk. Ik zie al zoveel dingen die nabij liggen en het moet niet teveel worden. Vroeger zou ik er misschien wel achteraan gezeten hebben.

Vr. U was met astrologie bezig toen Pluto ontdekt was. Kunt u zich dat nog herinneren ?

Ant. Ja, en daar werk ik flink mee. Ik merk daar zelf ook zoveel van en zo moet het ook zijn: dat je het in eerste plaats waarneemt, direct, zelf, en vragen aan andere astrologen hoe ze dat ervaren. Maar niet uit een boekje leren als theorie. Je moet het mee maken, voelen, ervaren.

Vr. Kunt u zich herinneren toen Pluto ontdekt was, dat er een bepaalde ophef ontstond onder astrologen ?

Ant. Ja. Ik heb het niet zo belangrijk gevonden toen. Maar ik heb hem in mijn eigen leven ervaren.

Vr. U heeft net waarschijnlijk Pluto oppositie Zon ervaren ?

Ant. Ik heb dat nu ja, en het is niet leuk. Nare dingen, vind ik, want de ene keer denk je ik moet die kant op, en dan de andere keer denk je ik moet die kant op.

Vr. U heeft een Weegschaal ascendant. Dat maakt beminnelijk vind ik.

Ant. Ja. Kent u het boek van Janduz ? Het is een Frans boek met de symboliek voor alle dierenriemgraden. Even mijn ascendant opzoeken. Het is een vrouw die het boek geschreven heeft en een tekenares die de plaatjes erbij gemaakt heeft volgens de Kabbala en ze zijn zo treffend. Daar controleer ik altijd de geboortetijd mee. Als ik iemand bij me heb die zich niet herkent in het plaatje dan zeg ik "misschien bent u wat eerder of later geboren". Dan laat ik hem de plaatjes zien die in aanmerking komen, en ze zijn zo sprekend dat meestal iemand bij een van de plaatjes zegt: "dat ben ik". Dan weet je wat de ascendant is.

Dit is mijn ascendant. (Mevr. Uyldert geeft me een prachtig oud boek in handen, en vertelt...).

Dit is een astroloog en alchemist tegelijk. Want hij heeft een globe bij zich en hij heeft in zijn hand een fles. Dus het is geen wonder dat ik het allemaal in me

had. Het is heel merkwaardig. Er staan hier dingen in zo ongelooflijk precies tot in alle details. De tekeningen bevatten veel meer dan de tekst.

Toen ik een klein kind was moest ik kleren aandoen die mijn moeder liet naaien voor mij door de huisnaaister. En die bevielen mij niet, en dat was huilen, maar ja, moeder was de baas. Ik had zo mijn eigen opvattingen over de dingen die ik moest. Ik dacht altijd, "ik wil deze kleren niet aan". Wat bij mij past, dat is een soort kalotje, op mijn hoofd, zwart, en dan een lang kleed en een soort overkleed dat erover heen hangt. En toen ik twaalf jaar was, zag ik het voor het eerst in een productie van Faust. Kent u dat ? Dat is zo'n middeleeuwse man met zo'n zwart overkleed en zo'n kalotje, die staat voor een raam en er wordt iets tevoorschijn getoverd. En toen dacht ik, "ha, eindelijk heb ik het. Dat ben ik. Die kleren passen bij mij". En dat zijn precies weer de kleren die op dit tekeningetje staan!

Vr. Als u denkt aan uw eigen horoscoop Mw. Uyldert, want denkt u dat de grootste uitdaging is geweest ? Het uitdragen van alles wat u voelde van binnen ?

Ant. UitdagingAlles ging me gemakkelijk af. Ik leerde gewoon makkelijk op school. Ik begreep alles en dan mocht ik tekenen. Ze waren altijd aardig in wat ik mocht doen.

We praten verder over de horoscoop tekening.....

Vr. U zult waarschijnlijk wel een heel erg bijdehand kind zijn geweest met de Zon in acht. De motivaties van anderen zien en erkennen.

Ant. Mijn moeder woonde een tijd lang samen met een vriendin die theologie gestudeerd had maar niet had kunnen slagen voor predikant. Toen was ze maar een kinderkerk begonnen. Ze moest dat geloof uitdragen. En aan tafel stelde ik

altijd vragen op dat gebied, en telkens weer kwam er een debat over wat ze geleerd had en wat ze slaafs volgde. En dat waren feiten uit het verleden die je niet kon controleren als leek. Maar ik had een herinnering om het zo te zeggen en ik wist de dingen van zelf en daar kwam ik voor op. En dan zei ik, "nee dat is niet zo". Dat was eigenlijk heel erg. Dat je als volwassene tegenover een kind van negen jaar staat dat zegt dat ze het beter weet in de theologie, dat is natuurlijk heel erg. Maar ik kwam vurig op voor wat ik wist.

Ik wist dat het de waarheid was. Toen zei ze wel eens, "vroeg rijp, vroeg oud". Ik kan dat nu best begrijpen dat het heel pijnlijk is als je in die positie bent en een kind heeft er kritiek op je, en er zit ander publiek bij. Je bent natuurlijk als kind eigenwijs, en dat zijn je heiligste overtuigingen. Die geef je niet op.

Vr. In uw eigen horoscoop is er dus niet een aspect waarvan u denkt dit is de meest boeiend of de meest uitdagend geweest ?

Ant. Nee. Het hele negende huis. Het beheerst alles, mijn gedachten, alles. Ik heb altijd mijzelf kunnen bezighouden, ik doe dat juist graag. Ik speelde wel met andere kinderen natuurlijk maar ze hadden zo weinig zelf te geven. Ik moest altijd de spelletjes bedenken, dat deed ik dan ook, heel vlijtig. Ik stichtte geheime genootschappen waar ze wel lid van mochten worden als ze een soort examen hadden gedaan. Ze moesten tonen dat ze dingen konden uithouden. Dat ze vijf minuten heel dood stil konden zitten, en ze moesten een lepel levertraan zonder blikken noch blozen, doorslikken. Dat vond ik zelf iets verschrikkelijks.

Vr. Echt een kind van een Schorpioen moeder.

Ant. Ja. En als dat opgelost was, bedacht ik dan weer wat anders. Ik had verrukkelijke, leuke kinderjaren.

Vr. Ik heb een laatste vraag die ik graag wil stellen. Wat vindt u van de hedendaagse astrologie ? Denkt u dat het betere tijden beleeft dan toen u begon. Of vindt u dat het te psychologisch geworden is ? Vindt u deze ontwikkeling goed ?

Ant. Het gaat in de wereld hoe langer hoe beter. Het komt steeds op een hoger niveau moet ik zeggen. Toen ik begon toen was het eigenlijk vreselijk, dat niveau van de paar astrologen die er waren. Je kon eigenlijk ook niets zeggen want het werd niet begrepen. Het is een heel stuk vooruit gegaan. Er zijn veel meer mensen die er wel wat van begrijpen maar ook nog veel meer die het helemaal niet begrijpen. Die het gebruiken om de toekomst te voorspellen. Ik vind dat heel jammer van zoiets groots, dat het zo naar beneden gehaald wordt.

Vr. Ik las in een van uw boeken dat u geen voorstander bent van voorspellingen sowieso.

Ant. Ik krijg zoveel voorspellingen toegestuurd, altijd weer en van allerlei kanten. "Er gaat vreselijke dingen gebeuren... en dit en dat, zorg dat je veel eten in huis hebt, dat je kaarsen hebt, de elektriciteit valt uit, enz." Als dit soort berichten, massaal, over het hele land door een heleboel mensen tegelijk uitgedacht worden halen we juist de rampen aan. Heb liever vertrouwen. Maar dat kun je alleen als je ziet dat de voorzienigheid zo goed voor alles gezorgd heeft. Dat moet je zelf zien om daar houvast in te vinden.

Vr. Als u een cliënt hebt die bij u komt voor progressies, of die in een heel moeilijke positie zit, hoe probeert u zo een mens te benaderen om hem beter te doen voelen ?

Ant. Ze komen hier meestal met problemen. Dan behandel ik dat. Ze zitten meestal waar u nu zit, en ik zit hier,

en we kijken elkaar aan. En dan zie ik eerst zo'n gezicht, helemaal naar beneden kijkend, vreselijk. En terwijl we praten zie ik dat een beetje omhoog gaan, zo de lijnen. En dan beginnen ze een beetje te glimlachen, en aan het einde van het gesprek zijn ze heel opgewekt, en dan hebben we het leuk en dan heb ik ze tenminste een beetje vertrouwen weten bij te brengen. Dan hebben ze weer moed om het leven voort te zetten en heb ik ze nog wat middelen aan de hand gedaan om de toestand te verbeteren. En heel vaak hoor ik dan later van ze als het verbeterd is, dan krijg ik een brief, en soms later komen ze weer terug. Ik heb het heel prettig met mijn cliënten, patiënten, hoe je het noemen wil.

Ik sta natuurlijk ook voor de natuur-geneeskunde en dat je jezelf moet zien te genezen en niet direct naar de dokter lopen als er iets met je is. Nee, we zijn geschapen met een zekere mate van inzicht met de bedoeling dat we daarmee ook op onszelf zullen passen. Dat is dus een van de dingen die ik altijd hevig aandik, je moet het zelf doen. Ik heb mezelf ook altijd zelf moeten helpen. Je krijgt altijd goede raad van allerlei mensen maar ik moet het zelf doen. Dat is een wet in mijn leven.

Vr. Dat is ook eigenlijk een realiteit. Want je moet zelf geboren worden en je moet ook zelf sterven. Dat zijn de twee, de deur naar binnen en de deur naar buiten. Dat moet je ook alleen doen. Dit kun je niet echt met iemand samen doen.

Ant. Ja. Daarom zeg ik ook, alles zit in je, maar je kent het nog zo weinig. Je weet nog zo weinig waar je beschikking over hebt. Denk nou eens zelf en ga zelf dingen na, want je weet nooit of iemand je een passende raad geeft. Want een mens ziet niet alles bij een ander. Zo praat ik met ze om ze zelfstandig en onafhankelijk en vooral vertrouwend te maken.

Mw. Uyldert, ik dank u voor dit interview.

ASTRONOMIELES OP HAWAÏ

Op het internet staat een astronomieles van een universiteit in Hawai die hun studenten het volgende meedeelt over astrologie -- deze les is gedateerd 15 september 1998.

- Nu we weten dat de oorzaak van de beweging van de planeten niets anders is dan de zwaartekracht: wat blijft er nog over voor de astrologie? Voor professionele astronomen: luidt het antwoord: niets.
- *Werkt astrologie? Het is niet voldoende mensen te vragen of ze er in geloven. Mensen geloven wat ze willen geloven. Wetenschappelijke onderzoeken zijn noodzakelijk. We kunnen een eenvoudige test doen met een horoscooprubriek uit de krant. Als een horoscooprubriek op een bepaalde dag niet klopt, is dat nog geen bewijs. Het kan een slechte dag zijn, of een slechte astroloog. Maar dit is wel de manier om het aan te pakken. Er zijn al veel testen gedaan en er is legio bewijs dat astrologie niet kan voorspellen en het karakter van mensen evenmin kan voorspellen. Wees voorzichtig met mensen die voorspellen dat er een aardbeving in Californie zal zijn in 1999 of dat Madonna in 1998 in het nieuws zal zijn. Het is makkelijk om zulke vage voorspellingen te doen.
- *Kan de astrologie werken? Kan het zijn dat er krachten zijn waar we nog niets van weten? Er kunnen misschien wel andere krachten zijn waar we nog niets van weten maar een van de principes van de wetenschap is dat je geen dingen gaat uitvinden die we niet nodig hebben. Wetenschappers gaan heus geen tijd spenderen aan mysterieuze krachten, tenzij ze er van overtuigd zijn dat het iets doet. Een andere reden waarom astronomen sceptisch zijn is omdat de Zon vanwege de precessie al 2000 jaar lang niet meer in het dierenriemteken staat waar de kranten het over hebben. En wat dacht je van Uranus, Neptunus en Pluto?
- *Waarom geloven mensen erin? De belangrijkste reden is omdat mensen orde zoeken in hun leven. De statige beweging van de planeten bood tegelijkertijd orde en een mysterie aan, waardoor de suggestie gewekt werd dat er iets betekenisvol aan de hand was. Maar we hebben het mysterie al opgelost. Het is eenvoudigweg de zwaartekracht.
- *Waarom gaan mensen nog steeds naar astrologen? Simpel, mensen willen graag dat anderen hen vertellen wat ze moeten doen. En het is makkelijker om iemands karakter te raden uit zijn dierenriemteken dan de moeite te nemen om zo iemand echt goed te leren kennen. Astrologen hebben voorts de neiging

optimistisch te zijn en het ego van mensen te strelen. Lees de horoscooprubrieken maar eens en je zult het zien. Moeten we ons er druk over maken? Deze krantenrubrieken promoten onwetendheid en bijgeloof. Maar het advies is meestal onschuldig en zelfs wel eens gezond. Het gevaar ontstaat als presidenten gebruik gaan maken van astrologie voor hun diplomatieke beslissingen of wanneer onschuldige mensen misbruikt worden door televisieprogramma's die er 480 gulden per uur voor vragen.

Een reactie -door Arend Jan Bolhuis-

Het schijnt dat men tegenwoordig in het wetenschappelijk onderwijs studenten niet alleen allerlei wetenswaardigheden bijbrengt over het vak dat ze studeren, maar dat men ze ook lastig valt met allerlei ongefundeerde oordelen over andere kennisgebieden. Het is de vraag of studenten daar op zitten te wachten. In ieder geval, enige tijd geleden trok professor Verrekijker, hoogleraar in de astronomie aan de Universiteit van Hawaï, in een volle collegezaal van leer tegen de astrologie. Waarom eigenlijk?

Blijkbaar is deze geleerde bang dat zijn studenten zich voor astrologie interesseren (wat onder astronomen meer voorkomt dat men in het algemeen weet). Dus om te voorkomen dat hun bril wetenschappelijk brein al van meet af aan door een esoterisch hersenspindel als de astrologie zou worden bezoedeld, prentte hij ze alvast wat harde natuurkundige en astronomische feiten in. Wat daarbij opvalt, is dat professor Verrekijker de kennis en de intelligentie van de astrologen schromelijk onderschat, en bovendien dat hij geen flauw benul heeft van wat astrologie precies is en wat astrologen nu eigenlijk doen.

Zou de professor wat beter op de hoogte zijn geweest, dan zou hij de astrologen wel wat hardere noten te kraken hebben gegeven dan hij nu doet. Want er zijn genoeg vragen bij de astrologie te stellen. Dat doen serieuze astrologen trouwens ook zelf. Zij weten heel goed

dat hun kennisgebied kwetsbaar is. Die kwetsbaarheid zal ik hier echter niet breed uitmeten. In plaats daarvan zal ik enige correcties aanbrengen op de onzinnigheden die professor Verrekijker te berde brengt.

Een in zijn ogen belangrijk argument waarmee professor Verrekijker de astrologie omver denkt te kunnen kachelen, is het feit dat vanwege de precessie van de equinox de zon tegenwoordig, in 2001, op een bepaalde dag al lang niet meer in het sterrenbeeld staat waar de kranten het over hebben.

Zo staat op het moment dat ik dit schrijf, 1 april, de zon niet in het sterrenbeeld Ram, maar in Vissen. Niettemin blijven de astrologen een mens die op 1 april geboren wordt een Ram noemen. Een duidelijker bewijs dat de astrologie elk wetenschappelijk fundament ontbeert, is nauwelijks denkbaar, zal professor Verrekijker zeggen.

Telkens wanneer astrologen met dit argument worden geconfronteerd, halen ze geuwend hun schouders op en gaan ze over tot de orde van de dag. En telkens valt hun weer op - zoals ik al zei - hoezeer de wetenschap hun kennis en intelligentie onderschat. Alsof uitgerekend zij, de astrologen, niet zouden weten dat de zon op 1 april al lang niet meer in het sterrenbeeld Ram staat. Natuurlijk is deze wetenswaardigheid onder astrologen wijd verbreid.

Alleen - het is voor de astrologie niet van belang! Waar het in de astrologie om gaat, is dat op 1 april de aarde een zodanige positie ten opzichte van de zon inneemt dat de natuur - althans op het noordelijk halfrond - weer ontluikt. Een geboorte op 1 april vindt dus in de lente plaats, en dat zegt volgens astrologen iets over het karakter, of beter, de mogelijkheden van iemand die op die dag

geboren wordt. Dat men vervolgens zegt dat zo iemand een Ram is, is niet meer dan een symbolische aanduiding voor dat karakter of die mogelijkheden.

Toegegeven, men gebruikt daarbij een benaming die tweeduizend jaar geleden was gebaseerd op de werkelijk positie van de zon, maar die benaming was ook toen in feite al symbolisch van aard.

Astrologen spreken daarom liever niet over de positie van de zon in een sterrenbeeld, maar over de positie van de zon in een sterrenteken. Een sterrenbeeld veronderstelt immers een feitelijke astronomische positie, een sterrenteken niet.

Al even raar is de opvatting van professor Verrekijker dat er niets van de astrologie overblijft nu we weten dat de oorzaak van de beweging van de planeten niets anders dan de zwaartekracht is. Zouden, opnieuw, uitgerekend astrologen zo wereldvreemd zijn dat ze daar niet van op de hoogte zijn? Dat is zeer onwaarschijnlijk. Maar nog los daarvan zegt het niets over de waarde van de astrologie. Professor Verrekijker schijnt te denken dat astrologen graag willen weten hoe het komt dat de planeten om de Zon draaien. Dat is, of beter, was binnen de exoterische wetenschap uiteraard een brandende vraag. In het astrologische denken speelt deze vraag echter geen rol.

Astrologen zijn niet in de oorzaak van de planetaire bewegingen geïnteresseerd, maar in de betekenis ervan. Met andere woorden, astrologen nemen de planetaire bewegingen voor wat ze zijn, maar gaan er tegelijk van uit dat deze bewegingen iets zeggen over het leven op aarde. Weer anders gezegd, astrologen veronderstellen dat er een analogie bestaat tussen de situatie in ons zonnestelsel en die op aarde. Aan wat er in ons zonnestelsel gebeurt, kan worden afgelezen wat er op aarde gebeurt. Dus ook al kan de beweging van de planeten natuurkundig worden verklaard door de zwaartekracht, dan nog blijft het feit dat

ze bewegen zoals ze bewegen. En aan die beweging kennen de astrologen een betekenis toe, op grond van de hier genoemde analogie. Een dergelijke manier van denken is voor een empirisch wetenschapper als professor Verrekijker natuurlijk het toppunt van geestelijke aftakeling. Maar voor astrologen is het gesneden koek. Overigens niet alleen voor hen. Alle religieuze systemen, inclusief het christendom, zijn ervan doordrenkt. Is professor Verrekijker van mening dat de daarin vervatte mysteries ook al zijn opgelost, bijvoorbeeld door de theorie van The Big bang?

Waarom gaan mensen nog steeds naar astrologen, vraagt de professor zich af.

Zijn antwoord is simpel: mensen willen graag dat anderen hen vertellen wat ze moeten doen. Dat komt inderdaad geregeld voor. Vandaar dat psychologen, psychiaters en geestelijken het druk hebben. Veel mensen die een astroloog raadplegen, hebben problemen. Wat is er echter op tegen dat men a) in zo'n situatie hulp zoekt en b) dat men het dan bij een astroloog doet, aangenomen althans dat de astroloog zijn vak integer, menslievend en met de nodige psychologische kennis uitoefent? Astrologie is, behalve een boeiend kennisgebied, ook een vorm van hulpverlening. Een geschoold astroloog kan op dit terrein even nuttige diensten bewijzen als bijvoorbeeld een geschoold psycholoog.

Ten slotte zou het voor professor Verrekijker misschien leerzaam zijn om zelf eens een goede astroloog te raadplegen. Maar mocht hij verwachten dat deze harde toekomstvoorspellingen doet, dan zal hij bedrogen uitkomen. Een vakbekwame astroloog doet geen harde toekomstvoorspellingen.

Arend-Jan Bolhuis, Den Haag, april 2001